

جای رقابت مورد توجه والدین و مریبان قرار گیرد، ایجاد روحیه همکاری در میان بچه‌ها و شرکت دادن آنها در کارهای گروهی است که در حقیقت همه برنده هستند، تا غبطه جای حسادت را بگیرد.

2. حسادت را به رسمیت بشناسید!

والدین گرامی! مریبان محترم! حسادت کودکان را به صورت مستقیم محکوم نکنید. حسادت آنها خبر از احساس سرخوردگی، ناکامی و یا دیده نشدن است، که آنها در حال حس کردن آن هستند. به او نشان دهید که احساسش را برای دوست‌داشتنی بودن می‌فهمید بدون آنکه بخواهید برچسب حسود به او بزنید. نیز بفهمانید برای شما تأمین این احساس در او مهم است. از سوپی بفهمانید که برای رسیدن به این هدف مهم چه کارهایی شما یا او می‌تواند انجام دهد. مثلاً بگویید: «می‌دونم سختمه وقتی من خواهر کوچیکتو می‌خوابونم، خودت لباس‌ها رو عوض کنی! آگه من به او کمک می‌کنم چون ضعیف‌تر از شماست نه اینکه چون بیشتر از شما دوستش دارم؛ اما اگر کمی صبر کنی حتماً به تو کمک می‌کنم».

3. الگو باشید!

والدینی که در خانه مدام از این و آن بد می‌گویند و حسادت خود را به شیوه‌های کلامی ابراز می‌کنند و حتی گاه برای ضربه زدن به دیگران در جمع و خلوت، نقشه می‌کشند و فرزند آنها شاهد این نقشه‌کشی است، باید بدانند که الگوی نامناسبی برای فرزند خود هستند. فرزندان ما آن می‌شوند که ما هستیم نه آنچه ما می‌خواهیم.

4. جرقه حسادت را خاموش کنید!

توجه و محبت افراطی به یک فرزند در حضور دیگر فرزندان یعنی روشن کردن جرقه حسادت. تا می‌توانید در حضور فرزندان از کودکان دیگر و به خصوص خواهر و برادرهایش تعریف نکنید. از سوپی عدم رسیدگی خود به یک فرزند را به گردن فرزند دیگر نیندازید، مثلاً به کودکی که به نوزاد حسادت می‌کند، نگویید: «بچه خوابیده نمی‌تونیم به پارک بریم». بگویید: «عصر وقتی هوا خنک‌تر شد به پارک می‌رویم». از سوپی می‌توانید برای بودن با هر کودک‌تان، زمانی از روز را به صورت جداگانه اختصاص دهید تا دریابید که در دریافت محبت از والدین خود، رقیبی جدی که حق او را ضایع کند، وجود ندارد.

5. تشویق به تلاش کنید!

کودکان در سن ابتدایی به شدت نسبت به کسب موفقیت و شایستگی حساس هستند. آنها در این سن خیلی زود نتیجه می‌گیرند که در یک فعالیت خاص توانمند هستند و یا شکست خورده‌ای تمام عیار! معمولاً آنها هر نمره‌ای پایین‌تر از کامل را یک جور شکست در ذهن خود تفسیر می‌کنند. به جای تمرکز دادن آنها بر موفقیت یا شکست، آنها را روی تلاش کردن درست تمرکز دهید. برای مثال اگر کودک در نقاشی ضعیف است اما به آن مبادرت می‌ورزد و مدام احساس شکست در مقابل دوست خودش که نقاشی خوب دارد می‌کند، به او می‌توانید بگویید: «منم بعضی کارها رو مثل نقاشی خیلی دوست داشتم اما در اون‌ها ضعیف بودم؛ با این حال اون قدر تلاش کردم و تمرین کردم تا اینکه در اون کار بهتر و بهتر شد. تو هم هر چه بیشتر تمرین کنی نقاشی‌ات زیباتر از قبل می‌شود».

6. استعدادیابی کنید!

استعدادهای هر کودک را کشف کرده و زمینه پرورش آن را فراهم نمایید تا با رسیدن به سطحی از توانمندی در آن زمینه به یافته‌هایی دست پیدا کند که بتواند به آن افتخار کند و از خودکم‌بینی در مقابل موفقیت‌های دیگران نجات یابد. یادتان باشد که اگر یکی از فرزندان‌تان را در زمینه‌ای تحسین می‌کنید، حتماً توانمندی‌ها و برجستگی‌های کودک دیگران را نیز بیان کنید.

7. عدالت بورزید!

روزی رسول خدا(ص) با یاران خود سخن می‌گفت. کودکی وارد مسجد شد و در گوشه‌ای از مسجد به پدرش رسید. پدر به سرش دست کشید و او را روی زانوی راست خود نشانید. اندکی بعد دختر او آمد و او هم کنار پدرش رفت. پدر به سر او نیز دستی کشید ولی او را روی زمین نشانید. حضرت رسول(ص) فرمودند: «چرا او را بر زانوی دیگر نشانیدی؟!» مرد، دخترش را بر زانوی دیگر نشانید. پیامبر فرمودند: «هم اکنون عدالت ورزیدی.»²

والدین محترم! در همه چیز عدالت را رعایت کنید. وقتی برای یکی از فرزندان‌تان خرید می‌کنید، مطمئن باشید که خواسته‌های فرزند دیگری هم از نظرتان دور نمانده است. بهتر است در حد امکان در یک روز برای همه فرزندان خود آنچه نیاز دارند، بخرید.

منبع: نشریه خانه خوبان، شماره 100

پی‌نوشت‌ها

1. محمد محمدی‌ری‌شهری، حکمت‌نامه کودک، ص 222.

برچسب‌ها:

[کودک](#)، [حسادت](#)، [حسود](#) [2]

<https://mava.iki.ac.ir/node/844>: نشانی منبع

پیوندها

[1]

https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/59163519_1308555309294559_6147263707101136329_n.jpg

[2]

<https://mava.iki.ac.ir/tag/%DA%A9%D9%88%D8%AF%DA%A9%D8%8C-%D8%AD%D8%B3%D8%A7%D8%AF%D8%AA%D8%8C-%D8%AD%D8%B3%D9%88%D8%AF>